

1246
КРАЉЕВО

БРОЈ ЧЕК. РАЧУНА 58.115.
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ
БРОЈ 1 ДИНАР

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ
УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

Година I Број 7.	ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ	КРАЉЕВО 26. октобра	Уредништво и администрација Цара Лазара 36 РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ	Излази сваког Четвртка
---------------------	---	------------------------	---	---------------------------

ЈУГОСЛАВИЈА И БУГАРСКА

„Ја нисам ни Србин ни Бугарин ја сам Југословен“.

Стамболиски.

Из дубине свога гроба из понора у који су га пре времена сместили противници његови, диже се поносан и горд један велики дух. Диже се јер није никада ни пао

Он је жив.

Жива је његова света мисао, неумрла је његова слава, данас његова идеја остварује се, јер је и Југословенски и Бугарски народ увидео да један без другог не могу.

Његов горд и поносан дух лебди над читавим Бугарским народом, лебди над свима Југословенима.

Он је једнима и другима показао својим животом куда напоследку морамо да кренемо, желимо ли мира, слоге и љубави.

Гледа нас смело сада, упросто је слоје очи доле на Балкан, гледа своје мило Југословенство, како се шири од Црнога до Јадранског мора.

То је велики дух нашега Стамболискога.

Он је погинуо, али споменик његов биће огроман у великом океану Југословенства. Стамболиски је гледао далеко и платио је то животом, али једнога дана њему ће подигнути споменик у свим земљама где живе Јужни Словени.

Ево сада после неколико година његове смрти идеја споразума између две словенске и братске земље оживела је поред свих интрига и неспоразума који још постоје. У Софији су чак, и неки противници Стамболискога прихватили његову идеју.

Он је хтео јединство свих Јужних Словена, а та идеја напредује данас поред све опозиције са разних страна. После осам година Стамболиски је више жив него све њему непријатељске сенке које још парадире по Балкану. И биће још живљи у будућности. Мржње ће умукнути, Јужни Словени видеће у њему претечу свога уједињења а остали свет сећаће се да је Стамболиски био вођа великог Југословенства, да је био вођа не узбуњене сељачке масе, него

по први пут у историји најширег народног слоја који је ведро сео на власт, и који данас гледа освешћен исто као и онда—зближење

„Једна нам је крв једне су нам муке
Подрмамо сада к љубави и слози руке“.

Нека велика и неумрла сен Стамболискога лебди непрестано над свима нама. Сећајмо са оне његове „ја сам Југословен“.

А ти велика сени не забрављај нас никада и нека Ти не буде жао Твоје велике душе, јер она је увек с нама.

Од Црнога до Јадранског мора, ориће се Твоје име, а споменик Твој биће вечит и неразрушив. ИГ.

ПОЛИТИЧКЕ БЕЛЕШКЕ ПОЛОЖАЈ ВЛАДЕ

Састанак Скупштине и Сената после извршених општинских избора прати се са највећим интересовањем. Прво с тога, хоће ли доћи до промена у Влади и друго, с тога, која ће питања и проблеме, као најхитнија узети скупштина у расправу и коначно решење. У политичким круговима преовлађује мишљење да нема разлога ни услова очекивати промену Владе. Могућа је реконструкција, јер би две или три личности имале да оступе.

Заштита земљорадника

Влада спрема закон о раздужењу земљорадника. У целој земљи влада уверење, ако се земљорадник оспособи у куповној моћи, т. ј., ако се ослободи зеленашких дугова и ако се цена његовим производима поправи, те се посредништво искључи да ће и варошанима свих сталежа бити боље. Зато се очекује Владин предлог Закона о раздужењу земљорадника са највећим интересовањем. Главне основе предлога непознате су јавности. Али чим кукају разни банкарски и банкарски стручњаци значи да је предлог прилично добар, те се свако нада да се ово важно питање изнесе што пре на решење пред Скупштину.

Јавни радови

У Влади г. др. Сршкића, преовладало је мишљење да треба куповну моћ маса подићи и отклањање беспослице извести путем великих јавних радова.

Пасивни крајери, радништво по варошима, па и сељаштво које не може са земљом да прибере и уновчи онолико колико му је потребно за одржање, са највећим нестрпљењем чека одлуку Скупштине о јавним радовима.

Капитална вредност задругарства за наш земљорад. свет

— Наставак —

Задруга као целина има више смисла, има више времена да се бави читањем појединих листова, јер ако један не може све да прочита, он ће прочитати једно, други друго и међусобним саветом на тај начин употпуњаваће се, пружиће се основно знање свакоме од сваке врсте земљорадничког посла, а то ће бити добар основ на коме сваки искуством и даљим својим радом може дизати слободно тврђаву земљорадничке среће и благостања, која ће се постепено развијати и постићи врхунац и огроман резултат и у домаћем и у економском, и привредном животу. На селу је здрава слога народна, у селу је сигурност и будућност народна. Неоспорно је да село храни град село држи државу, у њему је залога моћи државне и народне. Али да село остане залога поуздана и јака да земљораднички живаљ буде напредан и слојан треба га изоловати од себичних интереса појединих људи, треба ући у дубље проучавање привреднога, друштвенога и моралнога стања, земљорадничкога раднога живља, чувати га и подићи га.

Ово се питање само по себи намеће, намеће се и самом земљораднику и онима горе. Ако би се пустили у анализу нашега села и живота у њему видели би да наше село озбиљно болује, а међутим оно треба да нам је снага и ослонац за све задатке који се тичу целог друштва, задатка који лежи на селској привреди. Каква је то болест, каква је то мора која нашег земљорадника сурвала у бездан привредне кризе и он сада грца под тешким теретом и не може да крочи напред. Одговор је јасан и сви би једногласно рекли. Дуг, и велики интерес да, та грозна болест од које болује цео наш земљораднички живаљ. Дуг је рђав друг, каже наша народна, али ако је већ неизбежан ради животних потреба, узети га, али са минималним интересом, али где? Код нас су створени сада услови за земљораднички кредит,

али ми слабо ревнојемо, код нас још владају наопаки појмови о земљорадничком кредиту, а самим тим створени су јаки услови за развитак зеленаштва и пљачка ситни људи и земљорадника. Зеленашима је слободно не само појединачно да хватају у своју мрежу и да испијају снагу народну, него се ради бољег успеха могу и организовати. Њима нико не смета, раде што хоће, њихов је рад одобрен и овлашћен, њихова се потраживања извршују чудновато брзо, они уживају велике симпатије и потпоре. Њихова се друштва све више умножавају, јер су се до скоро јављале све нове и нове организације, Земљорадник се све већма улађује у непродуктивна задуживања. Земљораднички је приход више од половине већ ангажован за рачун зеленаша и зеленашких организација. Све су чешћи слушајевци где су оне захватиле и целу имовину земљорадника. Заиста оне имају још услова, оне ће се развијати све дотле док се сам земљорадник не отргне из тог окова и не покида ланце, којим је тако тешко увезан. Да се ова беда отклони да се аграрни проблем потпуно реши, да се створи бољи услов за производњу и боље погодбе за живот, како би се могао одржати и развити један здрав снажан и напредан сеоски елеменат, који је нашој држави преко потребан, мора се радити у свим правцима, мора се радити брзо и предано, јер зло расте муњевитом брзином.

Прослава стогодишњице Крагујевачке гимназије.

Почетком новембра прославља Мушка гимназија у Крагујевцу стогодишњицу од свога постанка.

Прослава се у великом припрема и већ је израђен програм свих свечаности, које ће се обавити од 5—8 новембра.

Чланови удружења и бивши ученици и наставници те школе, који желе да присуствују прослави имају повластицу вођење у четврт цене. Легитимације и друга обавештења могу добити у оvd. гимназији.

Упис чланова врши повереник удружења г. Никола Кузељ, проф.

УЗДИГНИМО РАД КАО ВРЛИНУ

Свима је нама познато, да је рад извор свију средстава за живот и да је он омогућио целокупни људски, материјални и духовни напредак. Па ипак рад и они који раде нису цењени, већ напротив се они подцењују, а цене они који живе од плодова туђега рада.

Одакле то долази? Одатле, што је за оцену једино важан лични однос појединца према онима који раде и онима који располажу са туђим плодовима рада. Како су ови последњи економски и господари, и како су за себе, и своје интересе потчинили целокупну материјалну и духовну културу, то су лични интереси појединаца зависни од оних који располажу са плодовима туђега рада и не од оних који раде. Одатле се цени у толико више онај који било којим начином успе, да присвоји туђе плодове рада, а све мање онај који све више ради и за све мању накнаду.

То нам доказује не само данашњица већ и историјски развитак.

Некад су људи живели у дивљим односима, а средства за живот прибављали су пленом: Касније су људи припитомили животиње и живели од животиња. Доцније су ходили по свету и где су се сусрели борили су се око пашњака. Иза тога људи су почели радити, обрађујући поља, бавити се занатом и другим корисним привредним радом и од плодова свога рада су живели. Од када је човек постао разна заједница, која је стварала средство за живот од тога дана постаје човек средством за отмицу. Настале су борбе између људских заједница. Јача заједница поробљавала је слабију. Јача заједница представљала је оружану снагу, а слабија заједница робље, које је морало неуморно радити а да није имало никаквих права. Рад је био везан за недостојног а оружје за часног човека. Прохујали су векови и векови а са тим у савезу колосални развитак у културним и привредним и националним односима.

Родства као друштвене форме је настало, а настале су модерне правне државе у којима је људима законом признато једнако, економско, социјално и политичко право. Али на супрот овога законског једнаког признања грађана, то право у пракси није једнако, јер је оно зависно с економске самосталности и социјалне сигурности.

То право имају људи који су власници материјалних богатства, које је у вези са историјским развитаком појединца признато, док маси појединаца није. Људи са материјалним богатством у положају су да уза се потпуно економски вежу оне, који немају никаквих материјалних богатства а ови

последњи су економски зависни од првих и у пракси законско изједначење у правима ништа не значи, јер се ово услед економске зависности не може искоришћавати.

Као некада груба физичка сила, тако данас економска зависност потчињава велики део људи бољи, економски јачих, а ови гоњени све већом економском нуждом и све више морају радити за оне, од који су економски зависни, а да су за тај свој већи рад све мање награђени. Презирање оних који раде, још и данас постоји и рад се не сматра никаквом врлином већ понижењем.

И ако се понизују ови који раде, ипак је рад основ целокупне људске културе. Људска култура треба да продре у сазнање свију да је рад не само неопходно потребан, већ и да је недостојан живот без рада. Стога рад као такав треба уздигнути на степен највеће врлине, а сви људи, који раде, треба да буду за свој рад праведно морално и материјално награђени.

ИЗ ШКОЛНОГ ЖИВОТА

Светосавска смотра

Управитељи основних школа среза Жичког и Студеничког на Светога Саву 1926 године прочитали су ђачким родитељима и осталим гостима акт следеће садржине:

Родитељи,

Данас је најзгоднији дан да извршимо малу смотру над својим васпитачким послом у минулој години. Данас треба да видимо: шта смо урадили у прошлој години за нашу децу. Јесмо ли довољно и деци говорили и мислили? Јесмо ли о деци штогод читали? Шта смо урадили да нам деца буду боља телесно, духовно и морално? Где су нам деца до седме године? Где нам је забавиште? Да ли сокак и слушкиње нису сувишно опасне за дух и тело наше деце? Да ли смо малу децу и ђака, у току године, довољно навикавали на ред и послушност, на рад и тачност, на чистоту, скромност, учтивост, штедљивост, умереност и издржљивост? Да ли нам деца не пију кафу, пиво, вино и ракију? Дали не пуше? Какав смо пример пружили деци говором и радом? Шта нам деца виде и чују у најближој околини? Да ли што није ружно? Шта су наша деца читала, с ким су се, и како играла? Јелу ли сувише била без надзора?

Смемо ли заборавити да ће наша деца бити будући грађани и да ће од њих зависити будућност нашега народа? Али ко хоће од деце људе, мора и сам бити — човек. Да ми не за-

борављамо децу, јурећи сувише за празним богатством?

Родитељи,

Не чини државу срећном Закон, већ васпитање. Рђаво васпитани људи не поштују ни најбоље законе.

Родитељи,

Захтевајте што пре отварање забавишта за малу децу, у варошима а ми са своје стране обећајмо да ћемо своје родитељско васпитачке дужности у текућој години испуњавати са више воље и разумевања. Без овога и светосавска прослава биће без вредности.

Да ли нису потребне чешће овакве смотре?

Краљево

Х. В.

ХРОНИКУС:

УЗГРЕДИЦЕ

Сазнали смо да је нови општински одбор прегао свим силама да варош уреди. У пројекту је прво канализација, па онда калдрмација, али се претходно, кажу, мора уклонити интабулација и извршити операција неког малог општинског дуга. Према томе, чим се претходне ствари сврше, општински ће одбор консултовати јавно миљење за ново задужење, а у том ће међувремену од новог постати стари општински одбор, а стари се одбор пада новом, нови опет почиње изнова, и тако: коло, коло, наоколо...

Зли језици говоре да је санитетска служба наше општине општине сведена на нулу. Међутим, довољно је завринути у позадину једне послстичарнице неколико јавних локала и безброј ашчаница, па да се види да је то једна проста и гола лаж.

Пронесе се гласови да је нека позната госпођа гледала у шољу и у њој видела оправљену електричну централу. Скреће се пажња грађанству да се окане сујеверја и своје поверење не поклања гатарима.

ЧУДАН САН

Шта ти човек неће све сањати! Ето, сањам ја прошлу ноћ као да сам постао указни општински архивар, па ми у том новом звању набујала и нова воља за рад, те ми дошло да се својски размахнем. Јест, рекох да се својски размахнем, али ето, она архива мала и тесна, пуна старих аката и прашине, па ја бих хтео али — нема се где. Е, велим, кад немам где да се својски размахнем, а ја ћу бар полако да претресам старе фасцикуле. И тако, узмем ти ја једну фасцикулу, очистим је од прашине и одувам праšину, па извучем из ње један акт и почнем на сав глас да читам: „Наређује се свима кафеџијама да у интересу народног здравља држе што више свиња у својим авлијама, а у интересу чистоте чароши да своје шафоље

плосипају на улици“. Гле велим па ова би се ствар и данас могла расписати. Па онда читам други акт: „Наређује се грађанству да улице сме брисати само суботом кад пада киша, јер општини припада искључиво право да диже праšину“. Гле, гле, велим, па и ова ствар није за архиву. Хајд да видим шта има у овом трећем акту: „Строго се наређује свима продавцима живоњих намирница, да све животне намирнице држе изложене пред радњама, како би се на лак начин могле опипати и видети да нису праšинаве“. Е, брате, велим ја сам себи, па ови су стари били много паметнији него ми. Зар пипнем живо јагње кад хоћу да видим је ли дебело, а да несмем пипнути печено! Море ако неће општина, онда ћу ја ову наређбу о својој трошци из архиве извући! Па онако раздраган скочим са столице и — пробудим се.

Скупштина пебачке дружине „Св. Саве“

У недељу, у локалу Радомира Вукотића одржала је редовну годишњу скупштину Краљевска певачка дружина „Св. Саве“.

Пошто је једногласно одобрен гад старе управе и истој дати разрешница, изабран је нови управ. одб. председник г. Хранислав Кожећинац, свештеник, потпредседник г. Радомир Вукотић, кафеџија, за благајника г. Војислав Ђорђевић, трговац и секретар г. Иво Грабовач, суплент.

За чланове Управног Одбора изабрани су, г. г. Петар Петровић, бравар, Славољуб Максимовић, пекар, Милан Обрадовић, трг., Божић Илић, трг., Миле Јовановић, бифеџија и Тихомир Петричковић, обућар.

Назорни Одбор г. г. Живојин Петровић, трг., Воја Миловановић, кројач и Крста Петровић, трг.

После избора нове управе развила се је жива дискусија о ангажовању хорова, о старој застави, која је већ дотрајала као и о сарадњи с музичком секцијом недавно реорганизованог Француско — Југословенског Клуба.

Упис нових чланова врши г. Воја Ђорђевић, трговац.

Прослава ослобођења и уједињења братског Чехословачког народа,

У суботу 28 ов. мес. овдашња гимназија прославиће дан ослобођења и Уједињења Чехословака.

У 8 час. пре подне у Соколани одржаће предавање за средњошколску омладину г. Мих. Кнежевић, професор.

Соколско друштво у Краљеву приређује 29 октобра у 10-часова пре подне

СВЕЧАНУ АКАДЕМИЈУ у спомен ослобођења братског Чехословачког народа.

Предавање ће одржати брат Милан Антоновић, професор.

Стрељачке утакмице у Краљеву

Управа Стрељачког Округа Краљево приређује Окружно награђују гађање на Краљевачком стрељашту 28 и 29 ов. месеца, на које су позвати стрелци из целе државе.

На овим утакмицама поделиће се 25 награда стрелцима, који буду постигли најбоље резултате, а стрелац, који буде постигао најбољи резултат на окружној мети прогласиће се **прваком округа**.

Стрељаштво је потпуно модерно уређено те се може гађати и под најтежим елементарним непогодама без икакве сметње.

ПОДЛИСТАК

ИЗ РАТНИХ УСПОМЕНА

Писмо једном свом пријатељу писано у Марсељу
8. јуна 1918 године.

Истрчим онако сањив и бунован на кров лађе да видим шта се десило. Приметих ужурбаност и узнемиреност морнара. Из кабина излетеше људи, жене и деца. Мајке с малом децом у наручју почеше да вриште. Настаде паничан страх и вапјар. Мада морнари умириваху уплашени свет голорехи „нијенте, нијенте“ страх и избезумљеност постајаху све већи. Јаук жена и писка деца разлегосе се у немој ноћи на пучини баш на средини пута Крф — Галипоље. Многи поскакаше у море уздајући се у свој појас за спасавање да би тако избегли водени левак који се ствара при томе лађе.

Неколико чамаца препуњени престаљеног света спустише се на воду. Стајао сам на крову лађе баш уза сам сјак и посматрао шта се око мене дешава. У воду ми се није скакало, јер нисам имао појаса. Размишљао сам шта да радим. Нисам ни схватио тежину ситуације јер ме беху умирале речи морнара „нијенте, нијенте“. Међу тим од тог момента није требало можда више од 10—12 минута па да се таласи морски склопе над лађом која је тонула. Из тог размишљања трже ме глас једног друга који ми викну: „Шта чекаш, зар не видиш да лађа задњим крајем тоне?“. У једном чамцу, који је још уз лађу висио на конопцима беху се сабили већином наши и талијани. Помислих да и ја ускочим у чамац али зашт? Зар и чамац неће задесити иста катастрофа ако лађа заиста потоне? Док сам ја тако размишљао неки од наших повика из чамца Сдреши нас! Добро, да их одрешим али шта ћу ја са собом помислих у себи. Одрешиху их па ћу и ја низ конопац у чамац сину ми срећна мисао. Смишљено урађено. Повукох за крај од замке. Чамац се сјури под великом тежином низ конопце и паде на воду а ја низ конопац па у чамац. Један италијански војник изводи тесак и пресече конопац који још везиваше чамац за лађу. Тек што он то уради а наш чамац услед великог оптерећења изгуби равнотежу и изврну се. Тако ти ја хтео не хтео испадох из чамца као торбица и одох у морске таласе у непосредној близини лађе која је нагло тонула. Ма да сам знао пливати, тонуо сам арло дуго због левка, који се стварао при тонењу лађе. Прогутах један пут, па други и трећи пут воду. Помислих свршено је. Али инстинкт и жеља за животом прикупише и последњу енергију. Манах још 2-3 пута ногама и рукама док не удахдох главом о нешто тврдо. Осетих ваздух. Био сам на површини. Отворих очи и угледах један глав у непосредној близини. Прикупих снагу те допливах до њега. Два Талијана, који вех беху на њему, помогоше ми те се и ја припех. Прекрстих се и захвалих Богу. Помислих у себе „спашен“. Погледах око себе. Лађе више не беше на површини. Нох! Виде се само контуре људи и сплавова како се вихају на таласима. А кроз нему ноћ се разлежу крици очајника „О секур“ „Ај, то“ „У помоћ“ Чује се често узалудно дозивање Талијанског торпиљера „Албино“ који нас је на путу пратио али Албино-а нигде нема! И сам сам вио у помоћ и о секур, али у колико дуж остајасмо у води без помоћи у толико кураж све више попусташе. Почех увиђати да смо још далеко до потпуног спасења. Поче ме хватати дрхтавица и обузимати очајање. Колико је то трајало не бих могао тачно рећи. можда 1 до 1½ час. И баш у моменту кад је очајање можда достигало тачку кулминације, просу се из далека један светао рефлекторских зракова и поче

да тражи по пучини место катастрофе. Светлост рефлектора загреја нам душу с новом вером у спасење. Обасјано место бродолома даваше слику страшног и величанственог призора какав ле може тешко речима насликати. Од велике путничке лађе у којој се на неколико сати пре тога певало и идеалисало о будућим сновима и плановима, виђаху се само неке даске и сплавови за које се беху грчевито ухватили несрећни буди, жене и деца жељни живота. И све се делујање на морским валовима. Зраци рефлектора постајаху све краћи. То нам се приближаваше „Мартен“ један енглески торпиљер носећи очајницима спасење.

Мој глед би прикован за светлу тачку, која расипаше зраке, мерећи сваког момента остојање од часа спасења. Одједанпут чух како се кроз ноћ разлеже „Коман цони“ Окретох се и приметих два повећа чамца с енглесима у непосредној близини с задње стране. То беху чамци с једне енглеске транспортне лађе „Мепл“ која је превозила енглеске трупе за солунски фронт. Дотле да нас спасу. Покупише нас који остасмо у живцу и пренеше на две њихове лађе „Мепл“ и још једну којој се не сћам имена.

У чамцу се понова осетих спашен па се по други пут прекрстих и помолих Богу. Био сам потпуно малаксао а поврх свега морска болест поје да ме страшно мучи. Налађи „Мепл“ енглески нас дочекаше најљубазније. Спремише нам чај с румом те се мало загрејасмо и окреписмо. Затим сам заспао. Писак лађе ме пробуди. То је био знак за полазак даље од места бродолома. Кад сам устао и умисо се приметих на руци велику рану, сву разједену од слане морске воде. Дотле не осећах никакав бол, јер душа обузета само једном мишљу на спасење није реаговала на сталне утиске. Сад мало прибрани од коначне катастрофе осетих да ме рука све јаче и јаче боли, још кад ми у амбуланти испраше руку тинтуром јоди мој бол пређе границу издржљивости. Да нисам био у униформи српског војника јаукуно би „из свег гласа“ али овако затворених очи и стегох зубе па сав бол задржах у себи, да небих пред енглесима нимало нарушио одлично мишљење о стрпљењу и храбрости српског војника. Кад лађа крену погледахмо у наше сатове али као по команди сви беху стали на 2 часа и 5 минута, тамо у време нашег потапања. На путу нас енглески морнари одлично угостише. Спремише нам изврстан доручак и ручак.

Пошто смо прешли Отранто уђемо у Корински залив остављајући Крф северно од нас. Истог дана у у вече искрцасмо се у грчкој наруши Патрасу а енглески продужише пут к Солуну. Ту сазнасмо да се од 300 путника удавило око 110 лица. Од наших се удавило 14. Да нису срећом наишли енглески и ми остали били би жртве те катастрофе. Наш пратилац „Албино“ није никога спасао. Свега је тројицу мртвих Срба изнео из италијанску обалу код Галипоља где су и сахрањени.

Патрас је био већ телеграфски извештен о катастрофи па је изашло по улице и старо и младо да види бродоломнике. А ми у поврци давали смо жалосну и разнолику слику. Неки само у гађама и кошуљи како се затекло на спавању неки огрнути ћебетима разне боје, које су повели с енглеских лађа, неки без обуће и капе а неки у униформи с енглеском морнарском капом на глави. Цела погорка давала је тужан изглед и један контраст шаренили и боја.

У Патрасу нас је лепо примио наш конзул, један грчки лекар и снабдео нас најпотребнијим оделом и обућом. Пошто смо се ту одморили неколико дана укрцасмо се на малу француску лађу „Фовету“ па се одатле пребацисмо на Крф. С Крфа понова кренемо у Италију. Овога пута били смо боље среће. Истина ухватила нас је на путу бура али срећно пребродисмо. И као

што видим ево ме сада у Француској Удишем под Марсељским ауријем поднбљем чист зрак слободне Француске републике и дивим се на обали Корниша плаветнилу мора које је тако привлачно кад је мирно и тихо а тако страшно кад се узјогуни и узбурка.

Вел. Трифуновић

У фототографском ашељеу
2-ће Ердоглијеве знатно скупљене цене.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Његово Преосвештенство г.
Тихон у Краљеву

Његово Преосвештенство
Епископ Сремски викар г. Тихон дошао је у уторак по подне у Краљеву, да обиђа радове на згради епархиског Суда и Владичанског конака. Преосвештени се враћа с пута из Ужичке Пожеге где је осветио цркву, са Њ. В. Преосвешт. Метрополитом Скопљанским Г. Јосифом.

Г. Тихон отпутовао је са својом пратњом у Београд.

Избор чланова Београдске радничке коморе обавише се у недељу 29 октобра 1933 г.

Гласање у Краљеву обавише се у просторијама оvd. основ школе.

Од месне изборне комисије у Краљеву.

Госпођица Петровићева Милица, свршена ученица Сарајевске учитељске школе, постављена је за учитељицу основ школе у Милочају.

Општинска управа у Краљеву, у договору са школском управом, одлучила је да се одмах отпочне са припремама за подизање нове зграде за основну школу. Први корак је већ учињен и од Бањске управе је тражена комисија за избор земљишта на коме би нову школску зграду требало подићи.

Бачки родитељи и остали пријатељи школске омладине и њене будућности искрено поздрављају сву одлуку општинске и школске управе.

Изддржаване основ. школа

Имамо података да издржаване основних школа у нашем срезу није ни приближно сноте како би могло бити и како би требало да буде.

Из података, које ћемо у идућем и наредним бројевима нашега листа изнети, видеће се очајно стање многих школа у нашем срезу.

Ну има и љних примера, које дају поједини председници општина у погледу старања о издржавању својих школа. Овом приликом истичемо као осведочене школске пријатеље: председника општине адранске г. Кристивора Матовића и председника општине матарушке г. Милана Балтића. Брига сва два председника о школи и школским потребама, према изјавима управитеља школа, може послужити за углед.

Нека ова два човека и са наше стране приме захвалност за оно што чине школама.

СПОРТ

ИБАР — РАДНИЧКИ (1:0) (1:0)

Прошлонедељна утакмица између „Ибра“ и „Радничког“, била је последња за првенство Краљева. Четири клуба Краљева заузеле су дефинитивно ова места:

1. „Ибар“	3	3	0	12:1	6
2. „Раднички“	3	2	1	5:2	4
3. „Морава“	3	1	2	3:6	2
4. „Жича“	3	0	3	1:12	0

За ову последњу утакмицу владало је велико интересовање, јер је она имала да реши ко ће бити првак; да ли стари и прекаљени борац „Ибар“, или млади и полетни „Раднички“. Наравно победу је однео иткуснији „Ибар“, али не убедљиву као што се је очекивало. Разлог томе је несуделовање у тиму „Ибра“ његовог одличног центархалфа Јанића који је болестан, а и претерано оштра игра „Радничког“, која је прелазила и у грубост.

Прво полувреме припада „Ибру“ Он је надмоћнији, али своју надмоћност не може да реализује. Његови фор играчи, или пуцају поред директа, или губе лопту сувишним задржавањем. „Раднички“ с времена на време продира, али „Иброва“ одбрана чисти. У 30 м. десна полутка Ибра Урошевић бива повређен у судару са голманом „Радн.“ Урошевића износи и он више не улази у игру. Одмах после тога Ибар најзад постиже гол по десном крилу Ристићу. Играчи Радничког почињу да спроводе грубу игру, прелазе неколико пута у напад и крај полувремена.

У другом полувремену Раднички и даље спроводи грубу игру. Играчи Иброви почињу да рамљу; оба крила готово само статирају, а леви бек „Сице“ једва отаљава посао усед повреде. Захваљујући томе Раднички наваљује све више а Ибар се брани. Сад Иброви фор играчи с времена на време продирају. Управо тамо се боре само двојица: Миша и Мизула, јер Урошевић не игра, а крила услед повреда само статирају. Пред крај Раднички жестоко наваљује. Он увиђа прилику која му се укажала, да овако ослабљени Ибар може и да му подлегне. Али бадава Ибар се успешно брани. У одбрани се истичу десни бек Трц и одличан десни халф Џаце, који левој страни противничког напада не даје отворити. Навијачи Радничког вичу и захтевају гол, али као што рекох бадава, јер њихови љубимци не могу да их задовоље. У томе их осујећује пех, а и одбрана Ибра. Наскоро затим, судија г. Ненковић, који је добро водио игру, свира крај. Б.

Службене вести З. С. У.
Западно Моравске Жупе.
(Окружница бр. 1)

На седници Пословног Одбора, одржаној на дан 21 ов. м. донете су следеће одлуке:

1. Опомињу се клубови на територији ове Жупе, да приликом првенствених утакмица сви функционери ставе траку око руке сходно правилнику Ј.Н.С.-а.

2. Дежурни члан Жупе на утакмици „Раднички—Јединство“ у Краљеву на дан 29 ов. м. биће: г. Радомир Миладиновић.

3. Дежурни члан Жупе на утакмици „Борац—Ибар“ у Чачку на дан 29 ов. м. биће г. Милојко Ковачевић из Чачка.

Д. Стојић

Сликајте децу у фототографском ашељеу код 2-ће Ердоглијеве.

Т Р Г О В И Н А

Колонијално - Бакалске робе и брашна

Миодрага А. Милакића

основана 1902 -- КРАЉЕВО -- основана 1902

Препоручује сву колонијално-бакалску робу кафе, шећера, зејтина маслиновог и без мири-са, пиринча, сердине, разних бадема, лешника, сувог грожђа, разног сапуна тоалетног и за беш. Најбољих карата за играње из фабрике „Ferd Piatnik Söhne Wien“ и велики избор плавог посућа А. М.

Бачког брашна за развијање и мешање хлеба

По најнижим дневним ценама.

ПРВА КРАЉЕВСКА КРОЈАЧКА ЗАДРУГА

трг. Краља Александра. до хотел Париза.

Препоручује врло леп избор штофова за мушка одела и зимске капуте по нарочито повољним ценама.

Прима на израду све врсте мушког одела, као и дамских капута, мантила и костима, по најнижој цени и најбољој изради. Врши све исправке.

Јесење — Зимске колекције од највећих штофар-ских фирми.

1—2

Краљевска Кројачка Задруга.

ПАЖЊА ПОШТОВАНОМ ГРАЂАНСТВУ

За наступајућу сезону, приспео ми је најбољи париски модни журнал „La chaussure“

Поред првокласне израде ципела, свију врста и фазона, можете добити и првокласне папуче кожане и штиковане, женске и мушке, које сам израђујем од најбољег материјала, а исте продајем по најнижим ценама

Примам и на оправку кожну и гумену обућу, такође по ниским ценама.

С поштовањем,
БОЖА СТЕФАНОВИЋ обућар

трг. Краља Александра.

ДОМАЋИЦЕ!

У вашем је сопственом и здравственом интересу, као и Ваше деце да пијете чисту јечмену млевену кафу; Нарочито се препоручује против мане срца и својим пријатним укусом изазива јачање апетита. Ову врсту јечма фабрика производи у сопственим баштама и њивама, те се препоручује као одличног квалитета. Добићете у свакој бакалској радњи по цени 8 динара килограм Сопствена Фабрика за прераду млевеног и прженог малцованог јечма.

ИЛИЈЕ Н. ОБРАДОВИЋА - Крагујевац 1—2

улица Вука Караџића 14. Т Р Г. преко пута муш. Гимназије.

НАЗНАЊЕ

Издаје се одмах под закуп дућан у партеру са два споредна оде-лења и стан на спрату од 4 оде-лења у улици Милоша Великог 21.

За услове обратити се

АНИ Св. Бугарчић
Милоша Великог 77.

МОДЕ САЛОН

„МАРИЦА“

Кр. Петра 28. — КРАЉЕВО — Кр. Петра 28.

Препоручује својим поштованим муштеријама велики избор најмодернијих ШЕШИРА и модела, уз цену од 50 дин. па на више. Преправљам све врсте женских и мушких ШЕШИРА по повољним условима. Примамо бели вез на израду, као и сав остали ручни рад, монтирања абажура и украсних јасту-чића. Имамо велики избор шаблона за труковање.

САЛОН „МАРИЦА“

ПАЖЊА!

ПАЖЊА!

Хотелијерима, Гостионичарима, Кафеџијама и Бифеџијама.

Извештавам да сам оштампао у мојој штампарији

ПРИЈАВЕ

За разрез таксе из Т. Бр. 62. таксене тарифе као и

ПЛАТНЕ ЛИСТЕ

За плаћање точар. таксе паушал. трошарине и таксе из Т. Бр. 64.

Закон о таксама. Исти су обрасци свима горе поменути потребни и стају комад 1— дин. па их молим да ми се обрађују.

ПРВА КРАЉЕВСКА!

ПРВА КРАЉЕВСКА!

МОДЕРНА ЕЛЕКТРИЧНА

ШТАМПАРИЈА

Чед. М. Милошевића -- Краљево

у сопственој згради.

у улици Краља Петра 36.

Израђује све штампарске и књиговезачке послове усавршено

технички по врло скрмним ценама.

За сваку Вашу потребу обратите се.

Помодно - Мануфактурна, Галантериска трговина и
Стовариште собног намештаја.

Војислава Д. Ђорђевића

КРАЉЕВО

КРАЉЕВО

Поред своје Мануфактурне робе добио сам за удава-че велики избор кревета, отомана, јоргана, креденаца, комплетних соба, астала, столица и др домаћа израда намештаја.

ЦЕНЕ СОЛИДНЕ: